

Številka: 0603-83/2015

Datum: 19. 2. 2016

Informacijski pooblaščenec po pooblašteni uradni osebi Blažu Pavšiču po uradni dolžnosti izdaja na podlagi 2. odstavka 51. člena in 46. člena Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 29/11-UPB8, s spremembami, v nadaljevanju ZP-1) ter 2. in 8. člena Zakona o Informacijskem pooblaščenju (Uradni list RS, št. 113/05, v nadaljevanju ZInfP) v postopku o prekršku zoper kršitelja _____ (v nadaljevanju kršitelj), zaradi prekrška po 3. odst. 91. člena in 3. odst. 93. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov (Uradni list RS, št. 94/07, uradno prečiščeno besedilo, v nadaljevanju ZVOP-1), v povezavi s 1. točko 1. odst. 91. člena in 1. odst. 93. člena ZVOP-1, naslednjo

ODLOČBO O PREKRŠKU

Kršitelj: _____,

je odgovoren za dva (2) prekrška

in sicer

- 1.) za prekršek po 3. odst. 91. člena ZVOP-1, v povezavi s 1. točko 1. odst. 91. člena ZVOP-1,

ki ga je storil pri izvrševanju pooblastil Komisije za preprečevanje korupcije (KPK), s tem, da je kot _____ KPK odredili pridobivanje osebnih podatkov od Uprave RS za javna plačila (UJP), na podlagi česar je nato KPK v Ljubljani, v obdobju od 5. 1. 2015 do 31. 3. 2015 dnevno pridobil številke transakcijskih računov vseh posameznikov, ki so bili kot plačniki ali prejemniki v navedenem obdobju udeleženi v katerikoli plačilni transakciji, ki je bila izvršena v breme ali dobro podračunov proračunskih uporabnikov, ki so bili odprti pri UJP, ne da bi za takšno obdelavo osebnih podatkov (pridobivanje številke transakcijskih računov posameznikov) obstajala podlaga v zakonu ali v osebni privolitvi teh posameznikov, s čimer je kršitelj kot odgovorna oseba državnega organa (KPK) kršil 1. odstavek 8. člena ZVOP-1; opisano nezakonito obdelavo osebnih podatkov je kršitelj storil pri izvrševanju pooblastil KPK, saj je bil v času storitve prekrška kot _____ tega državnega organa _____, pri storitvi prekrška pa je deloval v imenu in s sredstvi KPK, zato za prekršek na podlagi 1. odst. 15. člena ZP-1 in 1. odst. 15a. člena ZP-1 odgovarja kot odgovorna oseba državnega organa;

- 2.) za prekršek po 3. odst. 93. člena ZVOP-1, v povezavi s 1. odst. 93. člena ZVOP-1,

ki ga je storil s tem, da kot _____ KPK dne 20. 3. 2015 in dne 25. 8. 2015 v Ljubljani, ni zagotovil ustreznih tehničnih in logično-tehničnih postopkov in ukrepov, s katerimi bi preprečil nepooblaščenno razkrivanje osebnih podatkov na spletnem portalu KPK <http://supervizor.kpk-rs.si/>, saj ni poskrbel, da bi bili iz podatkov, ki jih je KPK pridobil od UJP, pred njihovo objavo na spletnem portalu KPK oziroma v aplikaciji Supervizor, ustrezno izbrisani oziroma umaknjeni osebni podatki, za objavo katerih ni obstajala pravna podlaga v zakonu ali v osebni privolitvi posameznika, kar je imelo za posledico nepooblaščenno objavo osebnih podatkov v aplikaciji Supervizor na spletni strani <http://supervizor.kpk-rs.si/>, na kateri je KPK dne 20. 3. 2015 javno objavljaval osebne podatke _____,

dne 25. 8. 2015 pa osebna podatka (podatka o domačem naslovu) _____ in _____, ne da bi za to obstajala podlaga v zakonu ali v osebni privolitvi teh posameznikov, s čimer je kot odgovorna oseba tega državnega organa kršil določbe 25. člena ZVOP-1 v povezavi s 24. členom ZVOP-1; opisano opustitev zavarovanja osebnih podatkov je storil pri izvrševanju pooblastil KPK, saj bi kot _____ moral predpisati oziroma določiti postopke in ukrepe za zavarovanje osebnih podatkov, s katerimi bi se preprečila nezakonita javna objava osebnih podatkov, na spletnih straneh KPK oziroma v aplikaciji Supervisor in skrbeti za izvajanje takih ukrepov; pri storitvi prekrška je deloval v imenu in s sredstvi KPK.

Kršitelju se na podlagi tretjega odstavka 91. člena in tretjega odstavka 93. člena ZVOP-1 v povezavi s 1. točko prvega odstavka 91. člena ZVOP-1 in prvim odstavkom 93. člena ZVOP-1, ob uporabi tretjega odstavka 52. člena ZP-1, prvega odstavka 21. člena ZP-1 in prvega odstavka 27. člena ZP-1, za navedena prekrška

d o l o č i

- za prekršek pod točko 1.) tega izreka: globa v znesku 830 EUR;
- za prekršek pod točko 2.) tega izreka: opomin;

Nato se mu na podlagi prvega odstavka 27. člena ZP-1

i z r e č e **enotna sankcija:**

GLOBA v znesku 830 EUR in OPOMIN;

Kršitelj _____ mora plačati celotni znesek izrečene globe **v 15 dneh po pravnomočnosti odločbe o prekršku** na transakcijski račun št. 01100-8450051825 (po priloženem UPN - univerzalnem plačilnem nalogu), lahko pa v tem roku predlaga plačilo globe v obrokih. Če kršitelj zaradi premoženjskega stanja ali svojih možnosti za plačilo ne more plačati globe, lahko najkasneje v osmih dneh po poteku roka za plačilo globe, sodišču prek prekrškovnega organa predlaga, da se globa nadomesti z opravo določenih nalog v splošno korist ali v korist samoupravne lokalne skupnosti, sicer se globa prisilno izterja.

Kršitelj _____ mora **v 15 dneh po pravnomočnosti odločbe o prekršku** plačati sodno takso, lahko pa v tem roku predlaga plačilo sodne takse na obroke. Če kršitelj sodne takse ne bo plačal v določenem roku, se bo ta izterjala prisilno. Sodno takso mora kršitelj plačati na transakcijski račun št. 01100-8450162502 (po priloženem UPN - univerzalnem plačilnem nalogu), in sicer **v znesku 113 EUR;**

O zahtevi kršitelja za plačilo globe na obroke bo prekrškovni organ odločil s posebnim sklepom.

O b r a z l o ž i t e v

I.

(Izjava kršitelja)

Kršitelj je v svoji izjavi, ki jo je podal v predmetnem postopku o prekrških, v zvezi s prekrškom iz prve točke izreka te odločbe navedel, da je KPK vse podatke, ki so bili objavljeni v aplikaciji Supervizor, prejel na podlagi sporazumov, sklenjenih z Upravo RS za javna plačila (v nadaljevanju UJP) oziroma zahtev na podlagi 16. člena Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije (Uradni list RS, št. 69/11 UPB, v nadaljevanju ZIntPK) in sicer za namen izvrševanja svojih zakonskih nalog. Na podlagi sklenjenih sporazumov naj bi KPK pridobil tudi podatke o transakcijskih računih. Določba 16. člena ZIntPK naj bi še posebej dajala izrecno pravno podlago KPK-ju, da so državni organi dolžni posredovati podatke (tudi osebne), ne glede na določbe drugih zakonov, torej tudi ne glede na določbe ZVOP-1 in Zakona o dostopu do informacij javnega značaja.

Naloge in pristojnosti KPK naj bi določal ZIntPK, Resolucija o preprečevanju korupcije v RS (Uradni list RS, št. 85/04; v nadaljevanju Resolucija) in Akcijski načrt uresničevanja Resolucije (v nadaljevanju Akcijski načrt). KPK naj bi kot samostojen in neodvisen državni organ avtonomno odločal, na kakšen način in s kakšnimi sredstvi bo izvajal svoje naloge. Šele sistemska in celovita analiza zakonskih podlag po ZIntPK in ZDIJZ v povezavi z Resolucijo in Akcijskim načrtom, naj bi lahko privedla do zaključka, da so bili podatki o transakcijskih računih pridobljeni zakonito, in sicer zaradi izpolnjevanja zakonsko določenih nalog KPK. Kršitelj se je v tem kontekstu posebej skliceval tudi na določbo 52. člena ZIntPK, ki da določa konkretizacijo in način izvajanja nalog KPK v skrbi za izvajanje Resolucije. To naj bi med drugim zajemalo sodelovanje z organizacijami javnega sektorja, ki se nanaša na skupne dejavnosti pri izvajanju Resolucije in načrtov za njeno uresničevanje, analize stanja na področju korupcije, izvajanje medijskih kampanj in druge dejavnosti, pomembne za krepitev integritete in preprečevanje korupcije. Šlo naj bi torej za linijo zakonskih, strateških in vnaprej opredeljenih akcijsko-operativnih ukrepov, ki naj ne bi puščali dvoma o tem, da je pridobivanje transakcijskega računa, kot ene izmed kategorij podatkov, ki jih je KPK pridobival od UJP, v celoti zakonito. Kršitelj je menil, da bi ravno nepridobivanje podatkov (trr-jev), potrebnih za analize in opravljanje zakonitih nalog KPK, pomenilo opustitev zakonskih nalog KPK. Kršitelj je navedel, da v tem kontekstu izpostavlja določbo 10. člena ZDIJZ, ki naj bi organom nalagala oziroma zapovedovala dolžnostno objavo informacij javnega značaja v svetovnem spletu. KPK naj bi moral svoje zakonsko določene naloge opravljati ves čas in preko pridobljenih podatkov iskati možnost nadgradnje aplikacije Supervizor in udejanjanja Resolucije. KPK naj bi namreč ravno na podlagi podatkov, ki jih je pridobil od UJP (tudi trr-jev), izvedel sistemsko preiskavo ujetja države v javnih naročilih, spremljal premoženjsko stanje zavezancev (41. do 46. člena ZIntPK), ugotavljal okoliščine nasprotja interesov (37. do 40. člen ZIntPK) v postopkih javnega naročanja ali udeležbo javnega uslužbenca v organih vodenja in nadzora v takšnih družbah, ugotavljal kršitve omejitev poslovanja (35. in 36. člen ZIntPK), pregledal transakcije funkcionarjev, ki jih ti prejema od subjektov javnega sektorja poleg plače, iz katerih lahko izhajajo kršitve prepovedi iz 26. in 27. člena ZIntPK, preventivno objavil podatke o porabi javnih sredstev, ki naj bi jo KPK nalagal 12. člen ZIntPK, v povezavi s 1., 2. in 5. členom istega zakona, Resolucija in Akcijski načrt. KPK naj bi, glede na dejstvo, da je samostojen in neodvisen državni organ, sam konkretiziral izvedbo svojih nalog.

Kršitelj je navedel, da je KPK od UJP prejel podatke o vseh plačilih, ki jih izvajajo subjekti javnega sektorja in da podatki zajemajo transakcije med subjekti javnega sektorja in gospodarskimi subjekti (družbe, podjetniki posamezniki...) in podatke o transakcijah med subjekti javnega sektorja in fizičnimi osebami. Podatki o transakcijah naj bi vključevali tudi podatek o transakcijskih računih, ki so vir sredstev in ponor sredstev. KPK naj bi podatke o transakcijah, vključno s podatkom o transakcijskih računih fizičnih oseb, moral zahtevati, saj naj drugače ne bi bilo mogoče definirati ožjega segmenta oseb, v zvezi s katerimi KPK opravlja določene naloge. Ta segment naj bi v grobem zajemal vse javne uslužbenke, javne uslužbenke, ki sodelujejo v postopkih javnega naročanja (za namen nadzora nad dolžnim izogibanjem nasprotju interesov in nadzora nad premoženjskim stanjem zavezancev), vse funkcionarje (tudi upokojene), še dve leti po prenehanju funkcije (za namen nadzora nad premoženjskim stanjem zavezancev, nadzora nad dolžnim izogibanjem nasprotju interesov, nadzora nad

spoštovanjem omejitev poslovanja in prepovedi opravljanja pridobitne dejavnosti), poslovodne osebe, tudi upokojene (za namen nadzora nad premoženjskim stanjem) in posamezne skupine oseb (npr. zdravniki, sodni izvedenci, prejemniki sredstev po avtorskih in podjetniških pogodbah) za potrebe posameznih sistemskih nadzorov. Seznam zavezancev naj bi obsegal več kot 10.000 oseb in naj bi se spreminjal dnevno. To naj bi bil edini možni pristop, da KPK pridobi celotno zbirko podatkov o transakcijah, vključno s transakcijskimi računi, pri čemer naj se relativno majhen del podatkov, ki jih ne potrebuje za namene izvajanja nadzora nad zavezanci, sploh ne bi obdeloval. KPK naj bi za opravljanje svojih zakonskih nalog potreboval podatke o vseh vrstah izplačilih, ne glede na zapisan namen transakcije, SEPA kodo namena, statistično šifro ali kakšen drug indikator. Vsi indikatorji naj bi bili nezanesljivi, zato naj bi KPK njihovo pravilnost lahko ocenil šele z vpogledom v celotno zbirko. Ravno podatek o transakcijskem računu naj bi bil podatek, ki ga je KPK potreboval za namen neposredne preiskave sumov kršitev ZIntPK in sistemske preiskave in tudi za namen načrtovanja svojega dela, saj naj bi ga potreboval za sprejem odločitve o tem, katere nadzore bo KPK izvedel v prihodnosti (t.i. protikorupcijska analitika). Šlo naj bi za ključni sestavni del splošnega protikorupcijskega delovanja KPK, ki naj brez podatkov o transakcijah, tudi podatkov o TRR, ne bi bil mogoč. Podatki, ki jih je KPK prejemal od UJP, naj bi vključevali TRR kot edini enoznačni identifikator, iz katerega je mogoče sklepati, da gredo sredstva eni osebi. Kršitelj je, glede na navedeno menil, da je očitani mu prekršek iz 1. točke izreka te odločbe neutemeljen in da je _____ postopal v skladu z ZVOP-1.

V zvezi s prekrškom iz točke 2.) izreka te odločbe pa je kršitelj navedel, da se pri namenih transakcij ne objavlja imen prejemnikov, ampak zgolj namen transakcije, kot je zabeležen v zbirko podatkov o transakcijah. Imena fizičnih oseb – prejemnikov ali oseb, za katere oziroma zaradi katerih je bila transakcija izvedena, naj bi bila že vsebovana v namenih transakcije. Kršitelj je posebej poudaril, da naj bi namene transakcij vpisovali zgolj in samo plačniki in ne KPK. KPK naj pri namenih transakcij ne bi obdeloval (objavljal) imen prejemnikov, ampak zgolj namen transakcije, kot je zabeležen s strani plačnika v zbirko podatkov o transakcijah, ki jo KPK pridobi s strani UJP. Pravna podlaga za objavo namena transakcije naj bi bil četrti odstavek 10.a člena ZDIJZ. Zakon naj bi torej določal, da so podatki o namenu plačila informacija javnega značaja, ki se v okviru zakonske ureditve proaktivne transparentnosti objavlja na internetu. Za razliko od številke računa in naziva prejemnika naj zakon pri namenu plačila ne bi določal izjem, kljub temu, da bi jih zakonodajalec lahko določil (kot jih je eno alinejo pred to). Iz navedenega naj bi izhajalo, da so nameni posameznih transakcij v celoti podatek javnega značaja, enako kot datum in znesek transakcije. Iz drugega odstavka istega člena ZDIJZ naj bi bilo razvidno tudi, da zakonodajalec razlikuje med pojmom »namen plačila« in »koda namena« in izrecno predvideva objavo »namena plačila« in ne kode. Šlo naj bi torej za podatek, ki se ga na podlagi izrecne zakonske določbe javno objavlja in uporaba katerega naj bi bila na podlagi 8. odstavka istega člena ZDIJZ brezplačna in neomejena.

Kršitelj je v zvezi s tem navedel tudi, da je glede na to, da namene transakcij vpisujejo zgolj in samo plačniki in ne KPK, ter, da se pri tem ne obdeluje osebnih podatkov, kot _____ o tem seznanil UJP, na skupnih sestankih v preteklem letu. UJP naj bi pojasnil, da se zaveda te problematike in naj bi glede tega že aktivno pristopil k reševanju zadeve, tj. da bo izvedel potrebne aktivnosti, da bodo plačniki kodo namena uporabili striktno. V zvezi z navedenim je kršitelj menil, da je _____ ravnal z vso potrebno skrbnostjo, kar se lahko preveri tudi pri UJP.

Kako daleč je pri ureditvi proaktivne transparentnosti javnega sektorja šel zakonodajalec, naj bi bilo razvidno tudi iz tega, da zakon določa objavo vseh transakcij in ne določa izjeme za plačila v zvezi s tajnimi nabavami (ZJN v zvezi z ZTP) in morebitne druge izjeme od javnosti po Zakonu o javnih financah. Razlaga, da je zakonodajalec za te namene v celoti izključil zaščito tajnih podatkov, implicitno pa bi ščitil imena javnih uslužbencev in funkcionarjev, ki so v zvezi z njihovim opravljanjem funkcije javna že na podlagi 6. člena ZDIJZ,

naj ne bi zdržala presoje. Kršitelj je glede na navedeno menil, da je očitani mu prekršek neutemeljen in da je _____ v danih okoliščinah postopal v skladu z ZVOP-1.

Kršitelj je navedel še, da glede na svoja pojasnila, vezana na oba očitana mu prekrška, posebej izpostavlja, da je kot _____, deloval v dobri veri, usmerjeni zlasti h krepitvi transparentnosti njegovega delovanja. Ves čas vodenja inšpekcijskega postopka, v katerem so bile ugotovljene očitane kršitve, naj bi z inšpekcijskim/prekrškovnim organom tvorno sodeloval, kar naj bi izkazovale tudi ugotovitve, navedene v zapisnikih o inšpekcijskem nadzoru v zadevi ter dejstvo, da so bile ugotovljene nepravilnosti še pred koncem inšpekcijskega nadzora odpravljene (brisanje transakcijskih računov in namena transakcij), zaradi česar naj bi bil posledično izdan sklep o ustavitvi postopka (št. 0612-45/2015/46 z dne 29. 5. 2015) oziroma naj bi poskrbel, da je KPK v celoti sledila izdani odločbi št. 0612-83/12 z dne 3. 12. 2015 ter v odrejenem roku izvršila vse v njej odrejene ukrepe in Informacijskega pooblaščenca o tem tudi ustrezno seznanila. V zvezi z navedenim je kršitelj predlagal, da prekrškovni organ postopek ustavi oziroma predredno izreče opozorilo oziroma opomin.

II.

(Pravne podlage za obdelavo osebnih podatkov in ugotovitve prekrškovnega organa, v zvezi s prekrškom po tretjem odstavku 91. člena ZVOP-1)

Za javni sektor se po 22. točki 6. člena ZVOP-1 štejejo državni organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti, nosilci javnih pooblastil, javne agencije, javni skladi, javni zavodi, univerze, samostojni visokošolski zavodi in samoupravne narodne skupnosti.

Po določbi 8. člena ZVOP-1, ki je splošne narave glede določanja dopustne pravne podlage za obdelovanje osebnih podatkov, se lahko osebni podatki obdelujejo le, če obdelavo osebnih podatkov in osebne podatke, ki se obdelujejo, določa zakon ali če je za obdelavo določenih osebnih podatkov podana osebna privolitve posameznika. Ker je določba splošne narave, so pravne podlage za dopustno obdelavo osebnih podatkov za javni sektor posebej določene še v 9. členu ZVOP-1.

Po določbi prvega odstavka 9. člena ZVOP-1 se osebni podatki v javnem sektorju, kamor spada tudi KPK, lahko obdelujejo, če obdelavo osebnih podatkov in osebne podatke, ki se obdelujejo, določa zakon. Z zakonom pa se lahko določi, da se določeni osebni podatki obdelujejo le na podlagi osebne privolitve posameznika.

V skladu s 1. točko 6. člena ZVOP-1 je osebni podatek katerikoli podatek, ki se nanaša na posameznika, ne glede na obliko, v kateri je izražen, pri čemer je posameznik v 2. točki istega člena opredeljen kot določena ali določljiva fizična oseba, na katero se nanaša osebni podatek; fizična oseba je določljiva, če se jo lahko neposredno ali posredno identificira, predvsem s sklicevanjem na identifikacijsko številko ali na enega ali več dejavnikov, ki so značilni za njeno fizično, fiziološko, duševno, ekonomsko, kulturno ali družbeno identiteto, pri čemer način identifikacije ne povzroča velikih stroškov, nesorazmerno velikega navora ali ne zahteva veliko časa. Obdelava osebnih podatkov pa po 3. točki 6. člena ZVOP-1 pomeni kakršnokoli delovanje ali niz delovanj, ki se izvaja v zvezi z osebnimi podatki, zlasti zbiranje, pridobivanje, vpis, urejanje, shranjevanje, prilagajanje ali spreminjanje, priklicanje, vpogled, uporaba, razkritje s prenosom, sporočanje, širjenje ali drugo dajanje na razpolago, razvrstitev ali povezovanje, blokiranje, anonimiziranje, izbris ali uničenje.

V predmetnem postopku je bilo ugotovljeno, da je KPK, v izreku navedenih krajevnih in časovnih okoliščinah, od drugega državnega organa, tj. Uprave Republike Slovenije za javna plačila (v nadaljevanju UJP) oziroma iz evidenc tega državnega organa, dnevno pridobival podatke za vse plačilne transakcije, ki so bile izvršene v breme in dobro podračunov proračunskih uporabnikov, ki so odprti pri UJP (razen plačilnih transakcij iz seznama B in C) – v nadaljevanju vse plačilne transakcije zabeležene pri UJP, pri čemer je UJP KPK-ju za posamezno plačilno transakcijo posredoval večje število podatkov, med drugim tudi številko transakcijskega računa v breme in številko transakcijskega računa v dobro. KPK je od UJP pridobival številke navedenih transakcijskih računov, ne glede na to, ali je šlo za transakcijske račune posameznikov (fizičnih oseb) ali za take račune drugih subjektov. UJP in KPK sta način posredovanja oziroma pridobivanja podatkov pa tudi nabor podatkov, ki jih je KPK pridobival v času storitve prekrška, uredila oziroma določila v Sporazumu o izmenjavi podatkov o plačilnih transakcijah, številka 405-1567/2014-1, ki sta ga dne 5. 1. 2015 v imenu KPK in UJP sklenila zastopnika obeh organov (v nadaljevanju Sporazum). Na podlagi vpogleda v zapisnik o inšpekcijskem ogledu št. 0612-45/2015/7 z dne 24. 3. 2015 in odgovor UJP št. 0612-45/2015/13 z dne 31. 3. 2015, ki ju je prekrškovni organ pridobil v tem postopku, je bilo ugotovljeno, da je KPK podatke o številkah transakcijskih računov posameznikov (fizičnih oseb) od UJP tudi v praksi pridobivala na način, predviden v Sporazumu.

KPK je torej od UJP za vsako od plačilnih transakcij, ki je bila izvršena v breme in dobro podračunov proračunskih uporabnikov, ki so bili odprti pri UJP, pridobival tudi številko transakcijskega računa v breme in številko transakcijskega računa v dobro, pri čemer se ni ločevalo med transakcijskimi računi posameznikov (fizičnih oseb) in takšnimi računi drugih subjektov. Ker številka transakcijskega računa posameznika (fizične osebe), nedvomno predstavlja njegov osebni podatek (to je med drugim izrecno zapisalo tudi Ustavno sodišče v RS, v zadevi OdlUS XIV,77,U-I-298/04, Ur.l. 100/05), je pridobivanje teh podatkov predstavljalo obdelavo osebnih podatkov imetnikov teh transakcijskih računov s strani KPK-ju, za kar bi moral imeti ta državni organ katero od pravnih podlag iz 9. člena ZVOP-1.

Prekrškovni organ je v zvezi s tem najprej ugotovil, da KPK za pridobivanje številke transakcijskih računov posameznikov (fizičnih oseb), na način in v okoliščinah, kot so bile ugotovljene v tem postopku, ni imel podlage v nobenem od zakonov. Ugotovljeno je bilo, da 16. člen Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije (Uradni list RS, št. 69/11 UPB, v nadaljevanju ZIntPK) določa, da morajo državni organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil ter druge pravne osebe javnega in zasebnega prava KPK na njegovo obrazloženo zahtevo, ne glede na določbe drugih zakonov in ne glede na obliko podatkov, v roku, ki ga določi KPK, brezplačno posredovati vse podatke, tudi osebne in dokumente, ki so potrebni za opravljanje zakonskih nalog KPK. Iz navedene določbe ZIntPK izhaja, da bi se KPK-ju lahko posredovali tudi osebni podatki, torej tudi podatki o transakcijskih računih posameznikov (fizičnih oseb), če bi KPK te podatke potreboval za opravljanje svojih zakonskih nalog. Navedena določba 16. člena ZIntPK na eni strani daje KPK široka pooblastila za pridobivanje osebnih podatkov, vendar pa ta pooblastila tudi logično omejuje na pridobivanje tistih osebnih podatkov, ki jih ta državni organ potrebuje za opravljanje svojih zakonskih nalog.

V obravnavanem primeru pa je bilo v zvezi s tem ugotovljeno, da je KPK od UJP neselektivno pridobival podatke o transakcijskih računih (številke transakcijskih računov) vseh posameznikov, ki so bili udeleženi v katerikoli transakciji, s podatki o kateri je razpolagala UJP, kljub temu, da nista niti KPK niti kršitelj nikoli izkazala oziroma opredelila morebitne zakonske naloge KPK, za opravljanje katere bi slednji potreboval podatke o številkah transakcijskih računov vseh posameznikov, udeležencev navedenih transakcij, zaradi česar določba 16. člena ZIntPK ni mogla predstavljati pravne podlage za pridobivanje navedenih osebnih podatkov, saj v konkretnem primeru niso bili izpolnjeni pogoji za pridobivanje osebnih podatkov, ki jih ta zakonska določba predpisuje. V času storitve prekrška iz 1.) točke izreka te odločbe, namreč ni obstajala nobena konkretna,

opredeljena naloga iz pristojnosti KPK, za opravo katere bi KPK od UJP pridobival osebne podatke na v izreku opredeljen način. Kršitelj in KPK sta v tem postopku in predhodnem inšpekcijskem postopku, pri sklicevanju na 16. člen ZIntPK zgolj naštevata določbe ZIntPK, ki na abstraktni ravni določajo pristojnosti KPK, nista pa pri tem izkazala obstoja okoliščine, ki je bistvena za presojo zakonitosti obravnavanega pridobivanja osebnih podatkov in sicer katere od teh svojih pristojnosti je KPK tudi dejansko izvajal in pri tem za opravljanje svojih zakonitih nalog potreboval tudi vse osebne podatke, ki jih je pridobival od UJP. Povsem jasno je, da državni organ, ki mu je v zakonu določeno pooblastilo za pridobivanje osebnih podatkov, ki jih potrebuje za izvajanje nalog iz svoje pristojnosti, lahko tako zakonsko pooblastilo uporabi takrat, ko dejansko že obstaja tudi naloga iz njegove pristojnosti, za opravljanje katere organ tako svoje zakonsko pooblastilo uporabi oziroma aktivira, ko torej vsaj pristopi k opravljanju take konkretne naloge. V obravnavanem primeru pa je bilo ugotovljeno, da KPK osebnih podatkov (številke transakcijskih računov vseh posameznikov) ni zbiral za opravljanje katere od nalog iz svoje zakonske pristojnosti, ki bi jo takrat izvajal, ampak vnaprej in na zalogo, poleg tega pa tudi neselektivno in sistematično (o slednjem več v nadaljevanju obrazložitve), potem pa je po in šele na podlagi obdelave tako zbranih podatkov na način t.i. podatkovnega rudarjenja tako pridobljenih osebnih podatkov, začel z opravljanjem nekaterih zakonitih nalog iz svoje pristojnosti. Takšno ravnanje KPK z osebnimi podatki posameznikov vsebuje vse elemente t.i. ribarjenja podatkov (angl. fishing expedition), izvajanega s strani države oziroma državnega organa, ko ta osebnih podatkov ne pridobiva v okviru in za potrebe svojih osredotočenih preiskav oziroma postopkov, ampak na zalogo pridobi veliko količino osebnih podatkov, ki jih potem nadalje obdeluje in se na podlagi rezultatov take obdelave potem odloča za morebitno uvedbo postopkov iz svoje pristojnosti. Pooblastilo za pridobivanje osebnih podatkov iz 16. člena ZIntPK, KPK ne daje pravne podlage za pridobivanje osebnih podatkov od subjektov, ki jih določba tega člena našteva, za namene izvajanja opisanega ribarjenja osebnih podatkov, do katerega je prišlo v obravnavanem primeru.

Še bolj nedopustno kot vnaprejšnje pridobivanje osebnih podatkov, tj. njihovo pridobivanje preden je KPK začela z opravljanjem svojih zakonitih nalog, pa je neselektivno pridobivanje teh podatkov, tj. pridobivanje transakcijskih računov vseh posameznikov, katerih transakcije se zabeležijo pri UJP. Prekrškovni organ je namreč ugotovil, da je KPK od UJP pridobival številke transakcijskih računov vseh posameznikov, ki so bili, bodisi na aktivni, bodisi na pasivni strani udeleženi v katerikoli transakciji, ki se je beležila pri UJP. Slednji je na ta način pridobival tudi osebne podatke posameznikov, za kakršenkoli nadzor, nad katerimi oziroma za obravnavo katerih mu niti ZIntPK, niti katerikoli drug zakon nista dajala nobene podlage. KPK je torej od UJP vsakodnevno neselektivno pridobival številke transakcijskih računov tako posameznikov, ki bi jih v skladu s svojimi zakonitimi pristojnostmi potencialno lahko nadziral oziroma obravnaval, kakor tudi posameznikov, za nadzor oziroma obravnavo katerih KPK sploh ni v ničemer pristojen, pri čemer so osebni podatki slednjih predstavljali znatno večji del pridobljenih podatkov. Velik del osebnih podatkov, ki jih je KPK pridobival od UJP, so torej predstavljale številke transakcijskih računov posameznikov, za pridobitev katerih 16. člen ZIntPK v nobenem primeru, niti teoretično, ne bi mogel predstavljati pravne podlage, saj so iz določb, ki določajo pristojnosti KPK jasno razvidne kategorije subjektov za nadzor nad katerimi oziroma za obravnavo katerih je pristojen KPK, velik del posameznikov, katerih transakcijski računi so bili pridobljeni pa ni spadal v nobeno od teh kategorij. KPK v zvezi s temi subjekti ni pristojen opravljati nobenih svojih zakonskih nalog, zato v ta namen tudi od UJP ni mogla biti opravičena pridobivati njihovih osebnih podatkov.

KPK je tako, na eni strani pridobival številke transakcijskih računov posameznikov, ki jih je v skladu s svojimi pristojnostmi sicer pristojen nadzirati, vendar pa je te njihove osebne podatke pridobival vnaprej, tj. preden je pri teh posameznikih sprožil oziroma začel kakršnekoli nadzorne postopke iz ZIntPK in na zalogo, tj. z namenom, da bo na podlagi »ribarjenja« teh njihovih podatkov potem proti posameznikom začel nadzorne postopke. Na

drugi strani pa je KPK v okviru obravnavanega »paketnega« pridobivanja transakcijskih računov pridobival tudi osebne podatke posameznikov, obravnava katerih sploh ne spada v njegovo pristojnost.

KPK je s takim načinom obdelave osebnih podatkov (podatkov o številkah transakcijskih računov posameznikov) mimo pogojev in omejitev iz 16. člena ZIntPK posegel v ustavno pravico do varstva osebnih podatkov velikega števila posameznikov, katerih osebne podatke je brez pravne podlage pridobival od UJP in jih potem hranil v svojih bazah. Ustava Republike Slovenije v 38. členu posamezniku zagotavlja varstvo njegovih osebnih podatkov, državi, ki jo v obravnavanem primeru predstavlja KPK pa dovoljuje poseg v to njegovo ustavno pravico samo, če tako določa zakon. 16. člen ZIntPK, kot rečeno jasno določa pogoje, pod katerimi KPK od upravljavcev lahko pridobiva podatke (obrazložena zahteva, potrebnost podatkov za opravljanje konkretne zakonske naloge organa) in ga zato nikakor ni mogoče razumeti kot splošno in nepogojno pooblastilo za neomejeno zbiranje varovanih osebnih podatkov in za samovoljno vzpostavljanje posebnih zbirk osebnih podatkov, ki jih ne predvideva noben zakon in s tem za samovoljno poseganje državnih organov v ustavno pravico posameznikov do varstva njihovih osebnih podatkov.

Jasno določen zakonski pogoj, da mora biti osebni podatek posameznika, ki ga KPK pridobi v okviru pooblastila iz 16. člena ZIntPK, potreben za opravljanje njegovih zakonskih nalog, od KPK kot državnega organa zahteva, da mora biti sposoben za pridobljeni osebni podatek vsakega posameznika izkazati konkretno nalogo, ki spada v okvir njegovih zakonskih pristojnosti, za izvajanje katere je pridobljeni osebni podatek konkretnega posameznika potreben. Eno temeljnih načel pravne države je, da morajo biti zakonske norme jasne, razumljive in nedvoumne, kar velja zlasti tudi za določbe, ki urejajo pristojnosti državnih organov. Pristojnosti KPK jasno in razumljivo določa ZIntPK. KPK bi moral za zakonito pridobivanje določenega osebnega podatka izkazati, da določena naloga obstaja, da ta naloga spada v eno izmed njegovih zakonitih pristojnosti in da za opravljanje te naloge potrebuje osebne podatke določenega posameznika. Prekrškovni organ je ugotovil, da niti KPK v spodaj navedenih postopkih inšpekcijskega nadzora, niti kršitelj v predmetnem postopku nista pojasnila oziroma izkazala obstoja nobene zakonske naloge ali pristojnosti KPK, katere opravljanje oziroma izvrševanje bi utemeljevalo pridobivanje številke transakcijskih računov posameznikov, na način opredeljen v točki 1.) izreka te odločbe, niti obstoja take naloge/pristojnosti ni ugotovil prekrškovni organ.

KPK, kot državni organ in kršitelj kot njegova odgovorna oseba sta bila pri pridobivanju podatkov o transakcijskih računih posameznikov (fizičnih oseb) od drugega državnega organa (UJP) dolžna zagotavljati, da se osebni podatki imetnikov teh računov obdelujejo v skladu z zakonom, tj. samo v primeru in pod pogoji, ki jih določa zakon. KPK, kot rečeno noben zakon, niti navedeni 16. člen matičnega ZIntPK, ne pooblašča za neomejeno, vnaprejšnje in neselektivno zbiranje varovanih osebnih podatkov (številke transakcijskih računov) vseh posameznikov, ki se pojavijo oziroma zabeležijo v katerikoli od transakcij pri UJP. Kot vsak drug državni organ je tudi KPK pri svojem delovanju in s tem povezanim zbiranjem in obdelavo osebnih podatkov, omejen s svojimi pristojnostmi in tega bi se moral zavedati tudi kršitelj kot odgovorna oseba tega državnega organa in v zvezi s tem zagotavljati, da bi KPK iz zbirk osebnih podatkov oziroma evidenc UJP pridobival le tiste osebne podatke, za pridobivanje katerih je obstajala pravna podlaga. V obravnavanem primeru pa sta KPK in kršitelj pridobivala številke transakcijskih računov velikega števila posameznikov (fizičnih) oseb, ne da bi imela za to pravno podlago v ZIntPK ali katerem drugem zakonu, s čimer sta neupravičeno posegla v ustavno pravico do varstva osebnih podatkov in informacijsko zasebnost teh posameznikov in s tem storila tudi prekršek iz točke 1.) tega izreka.

Prekrškovni organ navedenemu dodaja, da za posredovanje navedenih osebnih podatkov KPK-ju prav tako brez dvoma ni obstajala nobena od pravnih podlag iz tretjega in četrtega odstavka 9. člena ZVOP-1, ki se štejeta kot samostojna pravna (zakonska) podlaga za obdelavo osebnih podatkov.

V predmetnem postopku je bila kot dokaz pridobljena in uporabljena dokumentacija, navedena v V. delu te obrazložitve. Prekrškovni organ na tem mestu kot neposredni dokaz odgovornosti kršitelja za storjeni prekršek iz točke 1.) izreka te odločbe posebej izpostavlja že omenjeni Sporazum, v katerem sta se KPK in UJP dogovorila za posredovanje podatkov, med drugim tudi za posredovanje podatkov o številkah transakcijskih računov vseh posameznikov, za katerega pravna podlaga ni obstajala. Iz sklenjenega Sporazuma je jasno razvidno, da ga je v imenu _____ sklenil in podpisal kršitelj. V Sporazumu je v okviru poglavja »Plačilne transakcije v breme in dobro podračunov proračunskih uporabnikov« v 3. členu določeno, da UJP dnevno pripravi podatke za vse plačilne transakcije, ki so bile izvršene v breme in dobro podračunov proračunskih uporabnikov, ki so odprti pri UJP. V skladu s Sporazumom je UJP za posamezno plačilno transakcijo pripravil v tem aktu določen nabor podatkov, med drugim tudi podatek o številki transakcijskega računa v dobro in številko transakcijskega računa v breme, tudi če je šlo za transakcijske račune posameznikov (fizičnih oseb). Na podlagi dokumentacije spodaj navedenih inšpekcijskih postopkov je bilo ugotovljeno, da se je v skladu s tem Sporazum potem tudi izvrševal in da je v skladu z njim KPK v času storitve omenjenega prekrška potem te osebne podatke na predvideni način tudi dejansko pridobival. Prekrškovni organ je v zvezi s tem ugotovil, da glede na navedbe v izjavi kršitelja, ugotovitve opredeljene v tem odstavku tudi za kršitelja niso sporne.

Iz vsebine Sporazum in iz dejstva, da ga je kot zastopnik KPK v imenu tega organa podpisal kršitelj jasno izhaja, da je do pridobivanja števil transakcijskih računov posameznikov, kot je opredeljeno v točki 1.) izreka te odločbe, prišlo na podlagi odločitve kršitelja, ki se je navzven manifestirala v njegovem ravnanju, tj. sklenitvi in podpisu Sporazuma, s katerim je bilo z njegove strani tudi odrejeno pridobivanje podatkov od UJP.

V zvezi z odgovornostjo za obravnavani prekršek je prekrškovni organ ugotovil, da je odgovornost KPK, v skladu z določbo 13.a člena ZP-1 izključena, saj ta člen določa, da državni organ ne odgovarja za prekršek, zakon pa lahko določi, da odgovarja za prekršek odgovorna oseba državnega organa. Tako določbo vsebuje 3. odstavek 91. člena ZVOP-1, ki v povezavi z določbo 1. točke 1. odstavka 91. člena ZVOP-1 določa, da se za prekršek kaznuje odgovorna oseba državnega organa, ki obdeluje osebne podatke, ne da bi imel za to podlago v zakonu ali v osebni privolitvi posameznika.

III.

(Pravne podlage za obdelavo osebnih podatkov in ugotovitve prekrškovnega organa v zvezi s prekrškom po tretjem odstavku 93. člena ZVOP-1)

ZVOP-1 v 24. členu, ki ureja zavarovanje osebnih podatkov določa, da zavarovanje osebnih podatkov obsega organizacijske, tehnične in logično-tehnične postopke in ukrepe, s katerimi se varujejo osebni podatki, preprečuje slučajno ali namerno nepooblaščen uničevanje podatkov, njihova sprememba ali izguba ter nepooblaščen obdelava teh podatkov tako, da se:

1. varujejo prostori, oprema in sistemsko programska oprema, vključno z vhodno-izhodnimi enotami;
2. varuje aplikativna programska oprema, s katero se obdelujejo osebni podatki;
3. preprečuje nepooblaščen dostop do osebnih podatkov pri njihovem prenosu, vključno s prenosom po telekomunikacijskih sredstvih in omrežjih;
4. zagotavlja učinkovit način blokiranja, uničenja, izbrisa ali anonimiziranja osebnih podatkov;

5. omogoča poznejše ugotavljanje, kdaj so bili posamezni osebni podatki vneseni v zbirko osebnih podatkov, uporabljeni ali drugače obdelani in kdo je to storil, in sicer za obdobje, ko je mogoče zakonsko varstvo pravice posameznika zaradi nedopustnega posredovanja ali obdelave osebnih podatkov.

V 3. odstavku 24. člena ZVOP-1 je določeno, da morajo biti postopki in ukrepi za zavarovanje osebnih podatkov ustrezni glede na tveganje, ki ga predstavlja obdelava in narava določenih osebnih podatkov, ki se obdelujejo.

V skladu s 25. členom ZVOP-1, so upravljavci in pogodbeni obdelovalci osebnih podatkov, dolžni zagotoviti zavarovanje teh podatkov na način iz navedenega 24. člena ZVOP-1.

Na podlagi vpogleda v inšpekcijski zapisnik Informacijskega pooblaščenca, št. 0612-45/2015/6 z dne 20. 3. 2015 in inšpekcijski zapisnik istega organa št. 0612-83/2015/3 z dne 20. 8. 2015 je prekrškovni organ ugotovil, da je KPK na času izdaje posameznega zapisnika, na svojih zgoraj navedenih spletnih straneh, v aplikaciji Supervizor nedvomno objavljala osebne podatke večjega števila posameznikov, ne da bi imel za tako objavo katero od pravnih podlag iz 8. in 9. člena ZVOP-1, saj mu javne objave teh podatkov ni dovoljeval noben zakon.

V zvezi s tem je bilo ugotovljeno, da je do objave osebnih podatkov v izreku navedenih posameznikov prišlo, ker so subjekti, ki so izvajali plačilne transakcije v rubriko namena transakcije, vpisovali tudi imena in priimke oziroma domače naslove posameznikov, na katere se je transakcija nanašala, KPK pa prejetih podatkov pri njihovi obdelavi z njegove strani ni ustrezno zavaroval, saj ni zagotovil preverjanja oziroma ugotavljanja, ali se v rubriki namena ali v kateri drugi rubriki, ki se objavi, nahajajo tudi osebni podatki, za objavo katerih pravna podlaga ne obstaja. KPK oziroma kršitelj torej teh podatkov, na spletnih straneh KPK oziroma v aplikaciji Supervizor nista javno objavila namerno, ampak je do objave prišlo zaradi neizvajanja ustreznih postopkov in ukrepov za zavarovanje teh osebnih podatkov, ki bi jih morala izvesti KPK in kršitelj, da do objave osebnih podatkov za katero pravna podlaga ni obstajal, ne bi prišlo. Nedvomno je bilo ugotovljeno tudi, da je bila v izreku navedena objava osebnih podatkov nezakonita, saj take objave ne dovoljuje noben zakon, prav tako pa zanjo ni obstajala nobena druga pravna podlaga iz 8. ali 9. člena ZVOP-1. Prekrškovni organ v zvezi s tem poudarja tudi, da nobeden od objavljenih osebnih podatkov ni predstavljal informacije javnega značaja po ZDIJZ. V primeru iz zapisnika št.: 0612-45/2015/6 objavljeni osebni podatki niso predstavljali informacij javnega značaja, ker pri objavljenih transakcijah ni šlo za porabo javnih sredstev, ampak za vračila sredstev med proračunskimi uporabniki, tj. za prenos sredstev med posameznimi proračunskimi uporabniki. V primeru iz zapisnika št.: 0612-83/2015/3 pa je šlo za objavo domačih naslovov dveh posameznikov, ki pa prav tako ne predstavljata informacije javnega značaja.

KPK, kot upravljavec osebnih podatkov in _____ sta bila, v skladu z določbo 25. člena ZVOP-1 dolžna zagotoviti zavarovanje teh podatkov na način iz 24. člena ZVOP-1. V skladu s slednjim členom bi morala navedena subjekta izvesti organizacijske, tehnične in logično-tehnične postopke in ukrepe, s katerimi bi se varovali osebni podatki v izreku navedenih posameznikov in preprečila nepooblaščenca obdelava teh podatkov, ki jo je v konkretnem primeru predstavljal njihova nezakonita objava na spletnem portalu KPK oziroma v njegovi aplikaciji Supervizor. To bi morala storiti predvsem tako, da bi ustrezno varovala oziroma zaščitila svojo aplikativno programsko opremo, s katero se obdelujejo osebni podatki, tako da bi zagotavljala učinkovit način izbrisa osebnih podatkov, pred njihovo morebitno objavo ali pa ustrezno blokado teh podatkov v sami aplikaciji, ki bi preprečevala, da bi prišlo do njihove javne objave. Ker navedeni postopki in ukrepi s strani KPK in _____ niso bili izvedeni, je prišlo do nezakonite objave osebnih podatkov v izreku navedenih posameznikov. V zvezi s časom storitve prekrška je prekrškovni organ ugotovil, da je šlo v obravnavanem primeru za t.i. prekršek stanja, ki je trajal od nezakonite objave osebnih podatkov, dokončan pa je bil s

prenehanjem protipravnega stanja v decembru 2015, zato se kot datum prekrška določi dan opravljanja posameznega ogleda spletnih strani, ko je bilo protipravno stanje nedvomno in neposredno ugotovljeno v posameznem zapisniku inšpekcijskega postopka.

V zvezi z odgovornostjo za obravnavani prekršek je prekrškovni organ ugotovil, da je odgovornost KPK v skladu z določbo 13.a člena ZP-1 izključena, saj ta člen določa, da državni organ ne odgovarja za prekršek, zakon pa lahko določi, da odgovarja za prekršek odgovorna oseba državnega organa. Tako določbo vsebuje 3. odstavek 93. člena ZVOP-1, ki določa, da se za prekršek kaznuje odgovorna oseba državnega organa, ki v skladu z ZVOP-1 obdeluje osebne podatke in ne zagotovi njihovega zavarovanja. Prekrškovni organ je v postopku ugotovil, da je odgovorna oseba KPK za prekršek iz točke 2.) izreka te odločbe kršitelj kot _____, saj je do prekrška prišlo zaradi njegovega opustitvenega ravnanja pri izvrševanju njegovih pooblastil _____. Kot _____ je kršitelj že na podlagi _____ pooblaščen opravljati delo v imenu, za račun in s sredstvi KPK. Kršitelj bi kot _____, v skladu s svojimi izrecnimi pooblastili _____ moral, _____ zagotoviti, da bi navedeni organ zagotavljal postopke in ukrepe za zavarovanje osebnih podatkov, s katerimi bi se preprečila nezakonita obdelava osebnih podatkov, zlasti tudi nezakonita objava teh podatkov na svetovnem spletu, do katere je prišlo, pa tega ni storil. Kršitelj ni niti v inšpekcijskem niti v prekrškovnem postopku izkazal ali navajal zadostnih oziroma ustreznih postopkov in ukrepov za zavarovanje osebnih podatkov, ki bi jih KPK v času storitve oziroma trajanja predmetnega prekrška zagotavljala oziroma izvajala, da do neupravičenih objav osebnih podatkov na njihovi spletni strani ne bi prihajalo.

IV.

(Opredelitev do navedb kršitelja)

V zvezi z navedbami kršitelja v njegovi izjavi je prekrškovni organ ugotovil, da jih je potrebno zavrniti kot neutemeljene.

V zvezi s kršiteljevim sklicevanjem na 16. člen ZIntPK, kot pravno podlago za pridobivanje števil transakcijskih računov, na način, opredeljen v točki 1.) izreka te odločbe, prekrškovni organ poudarja, da je že zgoraj obsežneje obrazložil, zakaj določbe omenjenega člena niso mogle predstavljati pravne podlage za obravnavano pridobivanje teh podatkov in se pri tem tudi v celoti opredelil do navedb kršitelja v njegovi izjavi. V zvezi z opravljanjem nalog, na katere se je skliceval kršitelj, prekrškovni organ še enkrat poudarja, da KPK ali kršitelj niti v Sporazumu ali drugih dokumentih, niti v omenjenih inšpekcijskih postopkih ali v predmetnem prekrškovnem postopku, nista opredelila ali izkazala nobenega postopka ali konkretne zakonske naloge, ki jo je KPK kot državni organ, izhajajoč iz svojih zakonitih pristojnosti, smel in želel opraviti in za opravo katere je potreboval tudi podatke o številkah transakcijskih računov vseh posameznikov, ki so bili udeleženi v katerikoli transakciji, s podatki o kateri je razpolaga UJP. Iz navedenih dokumentov in drugih ugotovitev v inšpekcijskem postopku pa tudi iz nekaterih navedb v izjavi kršitelja izhaja ravno nasprotno, in sicer, da je KPK od UJP od leta 2011 po posebnih pisnih sporazumih (v času storitve prekrška po Sporazumu), pridobival tudi podatke o številkah transakcijskih računov vseh posameznikov, ki so kadarkoli od leta 2001 kot plačniki ali prejemniki nastopali v plačilnih transakcijah proračunskih uporabnikov, da je KPK na podlagi tako pridobljenih podatkov ustvaril posebno zbirko osebnih podatkov, ki jo je sproti dopolnjeval z vedno novimi podatki in da je posamezne segmente iz te svoje zbirke potem uporabljal v svojih postopkih in pri opravljanju svojih nalog. Povsem jasno je bilo torej ugotovljeno, da pri obravnavanih podatkih ni šlo za podatke, ki bi jih KPK od UJP, na podlagi obrazložene zahteve iz 16. člena ZIntPK, pridobil za potrebe opravljanja svojih nalog v konkretnem, posamičnem postopku, ampak za osebne podatke, ki jih KPK sistematično, redno, sproti in mimo postopkov, ki

jih je vodil pridobival od UJP, jih nato vključil v svojo zbirko podatkov in posamezne od njih potem nadalje obdeloval tudi za potrebe konkretnih postopkov.

V zvezi z navedbami kršitelja, da se KPK kot neodvisni državni organ samostojno odloča, na kakšen način in s kakšnimi sredstvi bo izvajal svoje zakonske naloge pa prekrškovni organ poudarja, da je KPK kot državni organ pri izbiri sredstev, ki jih uporabi, dolžan spoštovati zakone in ustavne pravice posameznikov, med drugim tudi pravico posameznika do varstva njegovih osebnih podatkov. Ustava Republike Slovenije v 38. členu posamezniku zagotavlja varstvo njegovih osebnih podatkov, državi, ki jo v obravnavanem primeru predstavlja KPK pa dovoljuje poseg v to ustavno pravico posameznika samo, če tako določa zakon. 16. člen ZIntPK jasno določa pogoje, pod katerimi KPK od upravljavcev lahko pridobiva podatke (obrazložena zahteva, potrebnost podatkov za opravljanje konkretne zakonske naloge KPK) in ga nikakor ni mogoče razumeti kot splošnega, bianko pooblastila za neomejeno zbiranje varovanih osebnih podatkov (trr) in za vzpostavljanje posebnih zbirk osebnih podatkov, ki jih ni predvideval noben zakon in v katerih je KPK hranil osebe podatke posameznikov na zalogo, tj. če jih bo morda kdaj potreboval v katerem od postopkov, ki iz svoje pristojnosti.

Sklicevanje kršitelja na Resolucijo o preprečevanju korupcije RS in Akcijski načrt uresničevanja Resolucije je ostajalo na zelo splošni ravni, zato se prekrškovni organ do teh njegovih navedb težko opredeljuje. V ničemer pa določbe teh dveh dokumentov ne vplivata na zgornje navedbe prekrškovnega organa v zvezi s pravnimi podlagami za obdelavo osebnih podatkov in z razumevanjem določbe 16. člena ZIntPK. Prekrškovni organ pri tem opozarja na navedbe kršitelja, iz katerih izhaja neustrezno razumevanje pristojnosti KPK in s tem povezano pridobivanje osebnih podatkov po določbi prvega odstavka 16. člena ZIntPK. V zvezi s tem prekrškovni organ poudarja, da so morajo biti pristojnosti državnih organov jasno in nedvoumno določene v zakonu in da tudi določba 16. člena ZIntPK jasno govori o zakonskih nalogah KPK. KPK seveda lahko opravlja tudi druge dejavnosti iz Resolucije in Akcijskega načrta, vendar pa lahko pri tem obdeluje osebne podatke posameznikov samo pod pogoji iz 16. člena ZIntPK (ali morebitnega drugega zakona) tj. če tako obdelavo lahko opraviči z opravljanjem konkretnih nalog, za izvajanje katerih ima podlago v zakonu. Ustvarjalna razlaga zakonskih pristojnosti KPK, ki se jo v svoji izjavi poslužuje kršitelj, ko pristojnosti KPK izvaja iz splošnih določb ZIntPK in iz Resolucije ter Akcijskega načrta, je v pravni državi nedopustna, saj je eno temeljnih načel pravne države, da morajo biti tudi zakonske norme, ki urejajo pristojnosti državnih organov jasne, razumljive in nedvoumne. V zvezi z obdelavo osebnih podatkov je posamezniku le na tak način zagotovljeno, da lahko predvidi, v katerih primerih bo država (KPK) lahko posegla v njegovo ustavno varovano pravico do varstva osebnih podatkov. Ob tem prekrškovni organ opozarja na pomembno razliko med osebnimi podatki in drugimi podatki, ki takega značaja nimajo in pri obdelavi katerih je KPK bistveno manj omejena. Pri osebnih podatkih pa se mora vsak državni organ vse čas zavedati, da njihova obdelava pomeni poseg v ustavno pravico posameznika in da mora imeti za izvedbo vsakega konkretnega posega v to pravico vedno podlago v zakonu.

Kršitelj je v nadaljevanju svoje izjave sam navajal nekatere primere, v katerih je s pomočjo osebnih podatkov, ki jih je pridobil od UJP, izvajal zgoraj omenjeni »fishing expediiton«. Skliceval se je tudi na določbe 10. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (ZDIJZ), vendar pa prekrškovni organ ne razume povsem, na podlagi kakšne razlage določb tega člena je kršitelj prišel do zaključka, da je za pridobivanje transakcijskih računov posameznikov, na očitano način, imel pravno podlago. V nadaljevanju je kršitelj pojasnjeval, zakaj in kako je od UJP pridobival številke transakcijskih računov posameznikov in se pri tem osredotočil na pojasnjevanje domnevnih dejanskih problemov pri pridobivanju in obdelavi teh podatkov, medtem ko se do zakonitosti njihove obdelave ne opredeljuje. Da se je tudi kršitelj zavedal, da prihaja do obdelave osebnih podatkov širokega kroga oseb, ki jih KPK v nobenem primeru ne bi bila pristojna obravnavati pri opravljanju svojih zakonitih nalog izhaja tudi iz same izjave kršitelja, v delu, ko sam opredeljuje kategorije subjektov, v zvezi

s katerimi KPK lahko opravlja določene naloge. Povsem nejasna in nerazumljiva pa je pri tem navedba, da segmenta teh oseb, ne bi bilo mogoče definirati, ne da bi KPK ob tem pridobivala tudi osebne podatke vseh drugih posameznikov, ki jih beleži UJP. V skladu z določbo 16. člena ZIntPK namreč KPK lahko o posameznikih, ki se jih odloči obravnavati v postopkih iz svoje pristojnosti, pridobiva vse podatke, ki jih za opravljanje s tem povezanih nalog potrebuje in pri tem zgolj omejena le na pridobivanje številke njihovih transakcijskih računov.

Kot povsem neresno je IP ocenil argumentacijo kršitelja, ki jo je ta podal v zvezi s prekrškom po drugi točki tega izreka, da je javna objava osebnih podatkov posameznikov, navedenih v izreku, v aplikaciji Supervizor zakonita, ker so se objavljeni osebni podatki nahajali v rubriki namen, ZDIJZ pa naj bi določal, da je podatek o namenu dovoljeno javno objaviti. Po mnenju kršitelja torej zakonitosti objave določenih podatkov ne gre presojati po tem, kateri podatki so objavljeni, ampak naj bi bila zakonitost javne objave odvisna zgolj in samo od tega, v kateri rubriki se podatki tehnično nahajajo. Javno naj bi se torej lahko objavilo vse podatke, ki so zapisani oziroma vneseni pod rubriko »namen«, ne glede na njihovo vsebino, vrsto in naravo, torej tudi podatke, pri katerih ne gre za podatke o namenu transakcije, ampak za varovane osebne podatke, ki so v to rubriko zabeleženi očitno napačno oziroma pomotoma. Kršitelj gre pri tem celo tako daleč, da s tem opravičuje javno objavljane občutljivih osebnih podatkov (podatkov o tem, kdaj je bila določena oseba bolniško odsotna) v svoji aplikaciji Supervizor. V zvezi s tem velja opozoriti tudi na dejstvo, da gre pri objavi osebnih podatkov v aplikaciji Supervizor za objavo podatkov iz zbirke, katere upravljavec je KPK, ki kot tak tudi v celoti samostojno odgovarja za nadaljnjo obdelavo osebnih podatkov, ki se v tej zbirki nahajajo in za katero se je z javno objavo podatkov v aplikaciji Supervizor, samostojno odločil. To pomeni, da mora KPK, če se odloči za objavo določenih podatkov iz zbirke pri tem zagotoviti, da se med objavljenimi podatki ne nahajajo tudi osebni podatki (razen če gre za objavo osebnih podatkov, za katero obstaja pravna podlaga). Sklicevanje na to, da so bili podatki ob vnosu v primarno zbirko, iz katere so bili posredovani v zbirko KPK, vneseni napačno in da zato KPK oziroma kršitelj za njihovo nadaljnjo nezakonito obdelavo ne odgovarja, ne zdrži resne presoje. Prav tako ne zdrži navedba kršitelja, da bi bilo mogoče pravno podlago za objavljane osebnih podatkov izvajati iz določb ZJN v zvezi z ZTP in zaključiti, da je takšna objava osebnih podatkov dopustna, ker je zakon ne določa izjeme pri objavi, niti za plačila v zvezi s tajnimi nabavami.

Iz navedb kršitelja, da je KPK izvršil odločbo Informacijskega pooblaščenca, s katero mu je bilo v postopku inšpekcijskega nadzora naloženo prenehanje pridobivanja številke transakcijskih računov posameznikov, na način, ki predstavlja prekršek po točki 1.) izreka te odločbe in da je skupaj z UJP izvedel tudi ustrezne postopke in ukrepe za zavarovanje osebnih podatkov, da v prihodnosti ne bi več prihajalo do objav, kot so navedene v točki 2.) izreka te odločbe, izhaja, da se kršitelj zaveda, da je šlo pri njegovih ravnanjih (storitvi in opustitvi) za protipravna ravnanja, s katerim sta bila storjena v izreku navedena prekrška.

III. (Sklepno)

Prekrškovni organ je svojo odločitev sprejel na podlagi vpogleda v naslednje dokumente, ki jih je potrebno šteti tudi kot dokaze v tem postopku:

- dokumentacijo spisa postopka inšpekcijskega nadzora Informacijskega pooblaščenca št. 0612-45/2015, zlasti v zapisnik o inšpekcijskem ogledu št. 0612-45/2015/7 z dne 24. 3. 2015, zapisnik o inšpekcijskem ogledu št. 0612-45/2015/6 z dne 20. 3. 2015, odgovor UJP št. 0612-45/2015/13 z dne 31. 3. 2015, sklep o ustavitvi št. 0612-45/2015/46 z dne 29. 5. 2015 in Sporazum;

- dokumentacijo spisa postopka inšpekcijskega nadzora Informacijskega pooblaščenca št. 0612-83/2015, zlasti v odločbo št. 0612-83/2015/13 z dne 3. 12. 2015, zapisnik o inšpekcijskem ogledu št. 0612-83/2015/3 z dne 20. 8. 2015 in odgovor UJP št. 0612-83/2015/16 z dne 28. 12. 2015
- izjava kršitelja v tem postopku;

Po tako ugotovljenih dejstvih je prekrškovni organ ugotovil, da je kršitelj _____:

- storil prekršek po 3. odst. 91. člena ZVOP-1, v povezavi s 1. tč. 1. odst. 91. člena ZVOP-1, ker je kot _____ odredili pridobivanje osebnih podatkov od Uprave RS za javna plačila (UJP), na podlagi česar je nato KPK v Ljubljani, v obdobju od 5. 1. 2015 do 31. 3. 2015 dnevno pridobival številke transakcijskih računov vseh posameznikov, ki so bili kot plačniki ali prejemniki v navedenem obdobju udeleženi v katerikoli plačilni transakciji, ki je bila izvršena v breme ali dobro podračunov proračunskih uporabnikov, ki so bili odprti pri UJP, ne da bi za takšno obdelavo osebnih podatkov (pridobivanje številke transakcijskih računov posameznikov) obstajala podlaga v zakonu ali v osebni privolitvi teh posameznikov, s čimer je kršitelj kot odgovorna oseba državnega organa (KPK) kršil prvi odstavek 8. člena ZVOP-1; opisano nezakonito obdelavo osebnih podatkov je kršitelj storil pri izvrševanju pooblastil KPK, saj je bili v času storitve prekrška kot _____, pri storitvi prekrška pa je deloval v imenu in s sredstvi KPK, zato za prekršek na podlagi 1. odst. 15. člena ZP-1 in 1. odst. 15a. člena ZP-1 odgovarja kot odgovorna oseba državnega organa; za prekršek je v tretjem odst. 91. člena ZVOP-1 predpisana globa od 830 do 2.080 eurov.

- storil prekršek po 3. odst. 93. člena ZVOP-1, v povezavi s 1. odst. 91. člena ZVOP-1, ker kot _____, dne 20. 3. 2015 in dne 25. 8. 2015 v Ljubljani, ni zagotovil ustreznih tehničnih in logično-tehničnih postopkov in ukrepov, s katerimi bi preprečil nepooblaščenno razkrivanje osebnih podatkov na spletnem portalu KPK <http://supervisor.kpk-rs.si/>, saj ni poskrbel, da bi bili iz podatkov, ki jih je KPK pridobil od UJP, pred njihovo objavo na spletnem portalu KPK oziroma v aplikaciji Supervisor, ustrezno izbrisani oziroma umaknjeni osebni podatki, za objavo katerih ni obstajala pravna podlaga v zakonu ali v osebni privolitvi posameznika, kar je imelo za posledico nepooblaščenno objavo osebnih podatkov v aplikaciji Supervisor na spletni strani <http://supervisor.kpk-rs.si/>, na kateri je KPK dne 20. 3. 2015 javno objavljala osebne podatke _____, dne 25. 8. 2015 pa osebna podatka (podatka o domačem naslovu) _____ in _____, ne da bi za to obstajala podlaga v zakonu ali v osebni privolitvi teh posameznikov, s čimer je kot odgovorna oseba kršili določbe 25. člena ZVOP-1 v povezavi s 24. členom ZVOP-1; opisano opustitev zavarovanja osebnih podatkov je storil pri izvrševanju pooblastil KPK, saj bi _____ moral predpisati oziroma določiti postopke in ukrepe za zavarovanje osebnih podatkov, s katerimi bi se preprečila nezakonita javna objava osebnih podatkov, na spletnih straneh KPK oziroma v aplikaciji Supervisor in skrbeti za izvajanje takih ukrepov; pri storitvi prekrška je deloval v imenu in s sredstvi KPK.

Pri izreku sankcije za prekršek po točki 1.) izreka te odločbe je prekrškovni organ upošteval določbo tretjega odstavka 52. člena ZP-1, ki določa, da se v primeru, če je globa razpisana v razponu, v hitrem postopku izreče najnižje prepisana mera globe, če z zakonom ni drugače določeno.

V zvezi s predlogom kršitelja, naj prekrškovni organ postopek o prekrških zoper njega ustavi, je prekrškovni organ ugotovil, da je tak njen predlog potrebno zavrniti, saj zanj ne obstajajo pogoji po ZP-1. V 4. podstavku 51. člena ZP-1 je namreč določeno, v katerih primerih oziroma pod katerimi pogoji se lahko prekrškovni organ odloči, da ne bo izdal odločbe o prekršku, prekrškovni organ pa v zvezi s tem ugotavlja, da v konkretnem primeru ni podan nobeden od pogojev iz navedene določbe.

Prekrškovni organ pa je po preučitvi vseh relevantnih okoliščin storitve obravnavanih prekrškov ugotovil, da so v konkretnem primeru, glede prekrška po točki 2.) izreka te odločbe izpolnjeni pogoji za izrek opomina iz 1. odstavka 21. člena ZP-1, medtem ko pri storitvi prekrška iz točke 1.) ni ugotovil nobenih okoliščin, ki bi opravičevale izrek opomina. Pri tem je kot okoliščine, ki delajo prekršek po točki 2.) dovolj lahkega za izrek te sankcije upošteval predvsem dejstvo, da pri delovanju aplikacije Supervizor prihaja do obdelave velike količine podatkov in da je bilo zato ustrezno zavarovanje aplikativne programske opreme, na način, da v nobenem primeru ne bi prišlo do nehotenih objav osebnih podatkov, v praksi težko izvedljivo. Prekrškovni organ je pri izbiri sankcije upošteval tudi dejstvo, da se je izvorna napaka, zaradi katere je prišlo do take objave osebnih podatkov, zgodila pri posameznem proračunskem uporabniku, ki je osebne podatke vpisal v napačno rubriko. Ob tem velja poudariti, da navedeno ne pomeni, da taka napaka na strani proračunskega uporabnika izključuje odgovornost KPK za objavo teh osebnih podatkov. KPK je s tem, ko je te podatke pridobil od UJP, postal njihov upravljavec in kot tak v celoti odgovoren za njihovo nadaljnjo obdelavo in zavarovanje, ki ga mora pri tem zagotavljati. Dejstvo, da je izvor napake, zaradi katere je prišlo do objave osebnih podatkov brez pravne podlage pri proračunskem uporabniku, torej v ničemer ne izključuje odgovornosti KPK in kršitelja, predstavlja pa to dejstvo klub vsemu okoliščino, ki jo je prekrškovni organ upošteval kot olajševalno pri izbiri sankcije za prekršek. Poleg tega je bilo pri izbiri sankcije za prekršek iz točke 2.) upoštevano tudi dejstvo, da sta kršitelj in KPK v postopku inšpekcijskega nadzora, še pred izdajo odločbe v celoti prostovoljno sanirala ugotovljeno nezakonito stanje, ki se je nanašalo na objavo osebnih podatkov pa tudi dejstvo, da se je kršitelj z UJP v imenu KPK že dogovoril za izvajanje ukrepov, s katerimi naj bi se v prihodnje preprečile take objave osebnih podatkov v aplikaciji Supervizor.

IV. (Stroški postopka)

Kršitelj mora na podlagi prvega odstavka 143. člena v zvezi s prvim odstavkom 144. člena in drugim odstavkom 58. člena ZP-1, v roku 15 dni od pravnomočnosti te odločbe o prekršku plačati sodno takso v znesku, navedenem v izreku te odločbe, lahko pa v navedenem roku predlaga plačilo sodne takse na obroke.

Sodna taksa je kršitelju odmerjena za izrečeno globo, ki po tarifni številki 8111 Zakona o sodnih taksah (Uradni list RS, št. 37/08 in 97/10, v nadaljevanju ZST-1) za odgovorno osebo znaša 83 EUR (10% od zneska globe vendar najmanj 40 EUR in največ 10.000 EUR) in za izrečeni opomin, ki po tarifni številki 8112 ZST-1 za odgovorno osebo znaša 30 EUR.

POUK O PRAVICI DO PRAVNEGA SREDSTVA: Zoper odločbo o prekršku sme kršitelj, njegov zakoniti zastopnik oziroma zagovornik vložiti zahtevo za sodno varstvo. **Zahteva za sodno varstvo se lahko vloži v roku 8 dni od vročitve odločbe o prekršku.** Zahtevo je treba vložiti pisno po pošti ali osebno v dveh izvodih pri prekrškovnem organu, ki je odločbo o prekršku izdal, in velja za pravočasno, če je oddana zadnji dan roka za vložitev zahteve priporočeno po pošti ali neposredno pri organu. O zahtevi za sodno varstvo bo najprej odločal prekrškovni organ v skladu s petim odstavkom 63. člena ZP-1. Če prekrškovni organ odločbe ne bo odpravil ali postopka za prekrške ustavil, ali jo odpravil in nadomestil z novo odločbo, bo zahtevo za sodno varstvo na podlagi sedmega odstavka 63. člena ZP-1 posredoval v odločitev krajevno pristojnemu sodišču prve stopnje, ki je pristojno za odločanje o prekršku po določbah rednega sodnega postopka.

Kršitelj, ki ne vloži zahteve za sodno varstvo zoper odločbo o prekršku, plača samo polovico izrečene globe v višini 415 eurov, če jo plača v osmih dneh po pravnomočnosti odločbe, sicer mora plačati celoten

znesek izrečene globe v 15 dneh po pravnomočnosti odločbe. V primeru plačila globe pred pravnomočnostjo odločbe, zahteva za sodno varstvo ni dovoljena.

Pooblaščen uradna oseba:
Blaž Pavšič,
državni nadzornik
za varstvo osebnih podatkov

Vročiti:

- _____ - z vročilnico po ZUP;
- arhiv, tu.

Priloga:

- UPN - univerzalni plačilni nalog za plačilo globe;
- UPN - univerzalni plačilni nalog za plačilo sodne takse;